

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 665/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., O., zastúpenej advokátkou JUDr. K. K., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Daňového úradu Dolný Kubín č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011 vo veci dodatočného platobného výmeru Daňového úradu Dolný Kubín č. 657/230/41570/11/Fac z 5. septembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. mája 2013 doručená sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., O. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 3 ústavy rozhodnutím Daňového úradu Dolný Kubín (ďalej len „daňový úrad“)

č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011 vo veci dodatočného platobného výmeru daňového úradu č. 657/230/41570/11/Fac z 5. septembra 2011.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Dňa 05. 09. 2011 vydal správca dane (v dobe vydania rozhodnutia Daňový úrad Ružomberok) dodatočný platobný výmer č. 657/320/41570/11/Fac, ktorým vyrubil sťažovateľovi ako daňovému subjektu (ďalej aj ako „daňový subjekt“) rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2009 v sume 57.487,99 Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podala dňa 27. 09. 2011 v mene sťažovateľa odvolanie právna zástupkyňa JUDr. K. Prílohou odvolania bolo aj splnomocnenie, ktorým bola právnej zástupkyňi udelená plná moc vo veci dodatočného platobného výmeru č. 657/320/41570/11/Fac zo dňa 05. 09. 2011, vydaného správcom dane a ďalších rozhodnutí správcu dane až do právoplatnosti vo veci samej.

Správca dane rozhodnutím č. 657/320/49130/2011/Pri zo dňa 24. 10. 2011 odvolanie zamietol z dôvodu, že odvolanie bolo podané nepríslušnou osobou.

Zároveň správca dane oznámil listom č. 657/320/49447/2011/Pri zo dňa 24. 10. 2011 JUDr. K., že ňou podané odvolanie z 27. 09. 2011 zamietol, nakoľko bolo podané osobou na to nepríslušnou.

Správca dane tak učinil bez toho, aby v prípade, ak u neho vznikli pochybnosti a osobe splnomocnenca, vyzval daňový subjekt v rámci vytýkacieho konania podľa § 41 zákona č. 511/1991 Zb. na odstránenie pochybností.

Správca dane listom č. 657/320/51692/2011/Pri zo dňa 10. 11. 2011 podal daňovému riaditeľstvu SR, pracovisko Žilina podnet na preskúmanie vlastného rozhodnutia o odvolaní, kedyže bolo vydané v rozpore ust. § 47 ods. 6 zák. č. 511/1967 Zb.

Podnet na preskúmanie vyššie uvedeného rozhodnutia podal i daňový subjekt dňa 24. 11. 2011 podal daňový subjekt podnet na preskúmanie vyššie uvedeného rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Následne Daňové riaditeľstvo SR Banská Bystrica zrušilo rozhodnutím č. 1/228/23039-127147/2011/993168-r zo dňa 30. 11. 2011 rozhodnutie Daňového úradu Dolný Kubín č. 657/320/49130/2011/Pri zo dňa 24. 10. 2011 o odvolaní, nakoľko toto rozhodnutie nemalo byť vydané vôbec.

Na základe uvedeného, dňa 21. 06. 2012 podal daňový subjekt na Finančné riaditeľstvo SR sťažnosť za účelom ochrany svojich práv a právom chránených záujmov. V predmetnej sťažnosti namietal nezákonnosť postupu a činnosti správcu dane a daňového riaditeľstva. Predovšetkým daňový subjekt namietal zamietnutie odvolania z dôvodu jeho podania nepríslušnou osobou na základe predloženého splnomocnenia, ďalej skutočnosť, že nebolo o odvolaní rozhodnuté, nezákonnosť postupu Daňového úradu Dolný Kubín a nezákonnosť rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci.

O sťažnosti bolo rozhodnuté 24. 09. 2012 a daňovému subjektu bolo doručené oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti dňa 03. 10. 2012. Podľa jeho obsahu Finančné riaditeľstvo SR považovalo námietky týkajúce sa postupu správcu dane ohľadom doručených splnomocnení za neopodstatnené.

Dňa 24. 10. 2012 vydal Daňový úrad Žilina daňovú exekučnú výzvu č. 9500501/5/3078974/2012/Dur.

Následne sa daňový subjekt domáhal ochrany svojich práv podaním na Okresnú prokuratúru. Podnet daňového subjektu bol postúpený na vybavenie z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti Krajskej prokuratúre v Žiline.

Dňa 14. 03. 2013 vydala Krajská prokuratúra Žilina „Upovedomenie o spôsobe vybavenia podnetu“. Pri vybavovaní podnetu sa zaoberala celým konaním v rozsahu namietaných skutočností. Z jeho obsahu vyplýva, že prokuratúra v namietanom postupe ani v rozhodovaní nezistila porušenie zákonov alebo ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré by odôvodňovalo prijatie prostriedku prokurátorského dozoru. Z tohto dôvodu podnet daňového subjektu odložila.»

Sťažovateľka ďalej uviedla:

«Dňa 03. 05. 2011 bolo správcovi dane doručené písomné splnomocnenie, ktorým konateľka daňového subjektu M. S. splnomocnila Ing. P. S. na zastupovanie daňového subjektu v konaní na daňovom úrade č. 657/320/17265/2011/Pri. Následne správca dane vyzval daňový subjekt aby v doručenom splnomocnení odstránil nedostatky v zmysle § 9 zák. č. 511/1992 Zb. a v intenciách výzvy. Zároveň daňový subjekt poučil o následkoch neodstránenia nedostatkov podania.

Dňa 20. 05. 2011 bolo správcovi dane doručené splnomocnenie, ktorým bol Ing. P. S. splnomocnený na zastupovanie daňového subjektu v konaní č. 657/320/17265/2011/Pri v plnom rozsahu.

Následne 26. 05. 2011 bolo správcovi dane doručené ďalšie splnomocnenie, podľa ktorého bol Ing. P. S. splnomocnený na zastupovanie v konaní na Daňovom úrade v Dolnom Kubíne v plnom rozsahu. Rozsah plnomocenstva nebol presne vymedzený, preto ho správca dane považoval za všeobecné.

Dňa 23. 09. 2011 bola daňovým subjektom odvolaná plná moc udelená Ing. P. S., avšak toto odvolanie doručil daňový subjekt správcovi dane až 25. 11. 2011. Následkom tohto nedopatrenia správca dane nevedel o odvolaní tejto plnej moci až do uvedeného dňa.

Dňa 26. 09. 2011 bolo daňovým subjektom udelené splnomocnenie JUDr. K. K. vo veci „... Dodatočného platobného výmeru č. 657/320/41570/11/Fac zo dňa 05. 09. 2011 vydaný Daňovým úradom Dolný Kubín a ďalších rozhodnutí správcu dane až do právoplatnosti vo veci samej...“

Sťažovateľ má za to, že správca dane zásadne porušil viaceré práva daňového subjektu (vrátane práva na súdnu a inú právnu ochranu) tým, že rozhodnutím č. 657/320/49130/2011/Pri zo dňa 24. 10. 2011 podľa § 47 ods. 5 písm. c) zák. č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Rozhodnutie“) odvolanie daňového subjektu podaného proti dodatočnému platobnému výmeru prostredníctvom právnej zástupkyne zamietol, a tým zmaril právo daňového subjektu v rámci odvolacieho konania domáhať sa svojich práv. Daňové riaditeľstvo svojím rozhodnutím č. 1/228/23039-127147/2011/993168-r zo dňa 30. 11. 2011 uvedené rozhodnutie správcu dane zrušilo, avšak len z procesného hľadiska.

Vydaním rozhodnutia o zamietnutí odvolania, na vydanie ktorého nebol správca dane zákonom oprávnený, došlo z jeho strany k závažnej procesnej chybe ktorou význame zasiahol do práv daňového subjektu.

Správca dane v poučení tohto Rozhodnutia uviedol, že proti tomuto Rozhodnutiu sa podľa § 47 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nemožno odvolať. Rozhodnutie bolo adresované daňovému subjektu, právnej zástupkyňi bolo doručené len oznámenie o zamietnutí odvolania zo dňa 24. 10. 2011, a to s poukazom na § 9 príslušného zákona, pretože v tej istej veci môže mať daňový subjekt len jedného zástupcu.

Toto Rozhodnutie správcu dane je arbitrárne a neakceptovateľné. Ani správca dane (a následne ani Daňové riaditeľstvo SR) sa nezaoberali skutočnosťou, že u správcu dane sú v spise založené tri plné moci, resp. štyri vrátane plnej moci udelenej právnej zástupkyňi a žiadnym spôsobom nezdôvodnili, prečo považujú za relevantné vo veci práve splnomocnenie zo dňa 25. mája 2011. Pritom ani ohľadne jedného zo splnomocnení nebolo daňovým subjektom správcovi dane oznámené, že bolo vypovedané, resp. odvolané. ...

Skutočnosť, že daňový subjekt nedoručil správcovi dane odvolanie svojho prvého splnomocnenia ešte pred udelením nového, je jeho procesnou chybou. Nemožno ale opomenúť fakt, že udelením nového splnomocnenia prejavil svoju vôľu toto splnomocnenie udeliť inej osobe, a teda sa od tohto okamihu nechať zastupovať v konaní novým splnomocnencom. ...

Keďže boli správcovi dane doručené viaceré plné moci a všetky splňali predpismi požadované náležitosti, správca dane mal vyzvať účastníka konania - daňový subjekt, aby sa vyjadril, kto zo splnomocnených zástupcov je zástupcom v konaní, resp. od ktorého okamihu došlo k zmene zástupcu a súčasne vyzvať, aby k tomu učinil príslušné kroky. ...

Konanie správcu dane, resp. jeho nekonanie spočívajúce v nevyzvaní daňového subjektu, aby v primeranej lehote určil a oznámil, ktorý zo splnomocnených zástupcov je zástupcom v danej veci, považuje daňový subjekt za hrubú chybu správcu dane, keďže nekonal napriek tomu, že konať mal. Následne sa správca dane dopustil ďalšej hrubej chyby keď vydal rozhodnutie o zamietnutí odvolania, na vydanie ktorého nebol oprávnený. Zároveň v rozhodnutí uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie, čím zmiatol daňový subjekt a vyvolal v ňom pochybnosti o dôvere k právnemu poriadku. ...

Správca dane ničím nepreukázal, na základe čoho dospel k záveru, kto je zástupcom v danom konaní, hoci mu boli doručené viaceré platné splnomocnenia urobené podľa zákona. Žiadny právny predpis nestanovuje, že sa má prihliadať napr. len na prvé z doručených splnomocnení, resp. že zástupcu nemožno zmeniť. Správca dane si svojvoľne urobil úsudok o tejto skutočnosti a nedostatočne zistil skutkový stav pre konanie a rozhodnutie v danej veci, a to v rozpore s vyššie uvedenými princípmi.

... Odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí odvolania (ako aj tomu predchádzajúci postup správcu dane) tým, že daňový subjekt môže mať v konaní len jedného zástupcu, nie je postačujúce. Predovšetkým v tomto prípade, keď sa na správcu dane kladie požiadavka aby konal, ide zo strany správcu dane o podstatné porušenie jeho oprávnení a povinností,

ktorým významne zasiahol do práva daňového subjektu na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného ústavou, ako aj na to nadväzujúcich práv, napr. právo na dobrú verejnú správu. Porušením ústavného práva daňového subjektu došlo aj k porušeniu jeho viacerých zákonnom priznaných práv, predovšetkým práva na opravný prostriedok.»

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu priznané v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené tým, že Daňový úrad Dolný Kubín ako správca dane zamietol odvolanie podané v lehote prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne rozhodnutím na ktoré nebol oprávnený a bez toho, aby spoľahlivo zistil, ktorý splnomocnený zástupca je zástupcom v konaní, čím zmaril právo daňového subjektu domáhať sa svojich práv v rámci odvolacieho konania.

3. Daňovému úradu Žilina, pobočka Dolný Kubín sa prikazuje aby prijal odvolanie podané v lehote splnomocnenou právnou zástupkyňou daňového subjektu a konal o ňom.

4. Daňový úrad Žilina, pobočka Dolný Kubín je povinný uhradiť spoločnosti A., s. r. o... trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb vykonané v roku 2013... v sume 275,94 EUR... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Zároveň sťažovateľka žiadala, „aby Ústavný súd Slovenskej republiky podľa § 52 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov po predbežnom prerokovaní návrhu odložil vykonateľnosť rozhodnutia č. 657/320/41570/11/Fac zo dňa 05. 09. 2011 a uložil Daňovému úradu Žilina, aby až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej prerušil daňové exekučné konanie začaté 28. 09. 2012 vo veci vymáhania daňového nedoplatku za daň z pridanej hodnoty vo výške 55.446,72 Eur“.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti sťažovateľky, ktorou namieta porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy, je tvrdenie, že postupom daňového úradu vo veci dodatočného daňového výmeru č. 657/320/41570/11/Fac z 5. septembra 2011, konkrétne tým, že daňový úrad ako správca dane svojím rozhodnutím č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011 zamietol jej odvolanie podané v lehote prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne rozhodnutím, na ktoré nebol oprávnený, a bez toho, aby spoľahlivo zistil, ktorý splnomocnený zástupca je zástupcom v konaní, došlo k porušeniu jej práva domáhať sa svojich práv v rámci odvolacieho konania.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy i. f., ako aj z § 49 zákona o ústavnom súde vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o porušení základných práv a slobôd je daná iba subsidiárne, t. j. v prípade, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Daňové orgány pri rozhodovaní majú postavenie správneho orgánu, ktorého rozhodnutie a postup podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) podlieha preskúmaniu všeobecným súdom.

Podľa § 247 OSP súdy preskúmajú na základe žalôb proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov zákonnosť týchto rozhodnutí a postupov. Rozsah preskúmajacej činnosti súdu je limitovaný negatívnym výpočtom takých rozhodnutí podľa § 248 OSP, ktoré taxatívne vypočítava rozhodnutia vylúčené z preskúmajacej činnosti súdu a odkazuje aj na také rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné predpisy, v danom prípade § 100 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“).

Ústavný súd v prvom rade uvádza, že sťažovateľkou uvádzané a napádané rozhodnutie daňového úradu č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011, ktorým bolo jej odvolanie podané ňou zvolenou právnu zástupkyňou zamietnuté z dôvodu, že bolo podané nepríslušnou osobou, bolo zrušené rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica (ďalej len „daňové riaditeľstvo“) č. I/228/23039-127147/2011/993168-r z 30. novembra 2011 z procesného dôvodu, t. j. že nemalo byť vôbec vydané, pretože v uvedenom prípade sa vydáva len písomné oznámenie o zamietnutí odvolania tomu, kto odvolanie podal (§ 47 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb.). Uvedeným rozhodnutím daňové riaditeľstvo na podnet daňového úradu napravilo jeho chybu vo vzťahu k vydanému rozhodnutiu č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011.

Zrušenie napadnutého rozhodnutia daňového úradu č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011 daňovým riaditeľstvom však nič nemení na skutočnosti, že rozhodnutie daňového úradu č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011 nazvané ako „Oznámenie“, ktorým bolo právnej zástupkyňi sťažovateľky oznámené (§ 47 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb.), že ňou podané odvolanie bolo zamietnuté, pretože bolo podané osobou na to nepríslušnou, ostalo v platnosti. Správca dane (t. j. daňový úrad) teda ako prvostupňový orgán de facto rozhodol tak, že podané odvolanie zamietol v zmysle § 47 ods. 5 písm. c) zákona č. 511/1992 Zb. Ak je teda sťažovateľka toho názoru, že jej bolo znemožnené

v rámci odvolacieho konania domáhať sa svojich práv, resp. že správca dane sa pri podanom odvolaní nezaoberal skutočnosťou, že u správcu dane sú v spise založené viaceré plné moci, bez náležitého zistenia, kto je zástupcom sťažovateľky, ako aj to, že daňový úrad mal sťažovateľku vyzvať, aby ozrejmila, kto je jej zástupcom, ústavný súd poukazuje na to, že rozhodnutie daňového úradu č. 657/320/49130/2011/Pri z 24. októbra 2011 nazvané ako „Oznámenie“, je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, ktoré nemá charakter výnimky z prieskumu v správnom súdnictve, čo zakladá právnu možnosť podania návrhu na začatie konania a preskúmanie tohto rozhodnutia, ako aj súvisiaceho postupu podľa citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Sťažovateľka mala teda možnosť podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu daňového úradu všeobecnému súdu, ktorú nevyužila.

Ústavný súd ďalej uvádza, že je bežnou praxou všeobecných súdov, že rozhodnutia daňového úradu nazvané ako „Oznámenie“, ktorým sa oznamuje (§ 47 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb.), že odvolanie daňového subjektu sa zamietá z dôvodu, že bolo podané nepríslušnou osobou, sú preskúmané v rámci správneho súdnictva (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20 S 45/2011 z 21. mája 2013). V prípade úspechu totiž krajský súd ako vecne a miestne príslušný zruší rozhodnutie daňového úradu nazvané ako „Oznámenie“ a vec mu vráti na ďalšie konanie, t. j. do štádia, že sa daňový úrad musí podaným odvolaním zaoberať.

Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy (čl. 124 a čl. 142 ods. 1 ústavy) vyplýva, že ústavný súd nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštanciou vo veciach, ktoré patria do právomoci všeobecných súdov.

Ústavný súd musí pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadňovať platnú právnu úpravu v oblasti rozdelenia právomocí, a teda zohľadňovať aj založenie právomoci všeobecných súdov ako správnych súdov vo veciach žalôb o preskúmanie rozhodnutí a postupov správnych orgánov.

Sťažovateľka sa o tejto možnosti nezmieňuje ani v súvislosti s povinnosťou vyčerpať pred podaním sťažnosti ústavnému súdu opravné a iné právne prostriedky podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ani v inej súvislosti.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatoval, že pokiaľ je možná a dostupná účinná právna ochrana základných práv a slobôd sťažovateľky v správnom súdnictve, je vylúčená právomoc ústavného súdu na konanie v danej veci.

Keďže sťažovateľka mala možnosť podľa § 247 OSP podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu daňového úradu všeobecnému súdu, ktorú nevyužila, bolo potrebné jej sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení označeného rozhodnutia daňového úradu, ako aj rozhodnutie o trovách konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tej časti sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala ich priznania, už nerozhodoval. Taktiež bolo bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľky o vydanie dočasného opatrenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013